

#SZABADIDŐ

2. OLDAL

FARM A TERMÉSZET LÁGY ÖLÉN

HÍRES ÍRÓK IS ELISMERÉSSSEL CSETTINTENÉNEK, HA OLYAN HELYET KERESNÉNEK, AMELY KIES, S TÁVOL VAN A VÁROS ZAJÁTÓL. AZ ÉPÜLŐ-SZÉPÜLŐ ÓZDI FARM PONT ILYEN KÖRNYEZETBEN TALÁLHATÓ.

#KÖZÉLET

4. OLDAL

MINDIG ELŐRE
GONDOLKODUNK

SZOLGÁLATNAK TEKINTI
AZ ÓZDÉRT VÉGZETT MUNKÁT

#HOBBI-ZÓ-NA

8. OLDAL

ÍZIG-VÉRIG
KÉZMŰVES

SZTRAKAYNÉ BARAXA ÉVA KÖZEL
15 ÉVE VAN A PÁLYÁN

#SPORT

11. OLDAL

MERNI KELL,
ÁLMODNI ÉS REMÉLNI

GYURICSKA ISTVÁNBAN MEGMARADT
A GYŐZNI AKARÁS

FARM A TERMÉSZET LÁGY ÖLÉN

Egy ózdi városlakó számára igazán kalandos, már-már vadregényes az út, amíg kocsijával elzötyög a Nagyvölgyi úton található mintafarmig, pláne, ha addig a környéket mondjuk csak a csépanyi focipályáig ismerte. Híres írók is elismeréssel csettintenek, ha olyan helyet keresnének, amely kies, s távol van a város zajától. Az épülő-szépülő ózdi farm pont ilyen környezetben található.

2016-ban, a járási startmunka programok – amely a forrást és a munkaeőt is biztosítja – keretében és önkormányzati támogatással kezdtük el a tanya létrehozását. Az önkormányzat megvásárolta az akkor még romos állapotban lévő épületet és azóta folyamatos fejlesztések történtek, melyet én és munkatársaim – kiemelve Gál Tamás részlegvezetőmet – szívügyünknek tekintünk – meséli Kupai Dávid, a Startprogram Iroda vezetője, aki Friedrich István élelmiszermérnök szakoktató társaságában körbe is vezet a területen.

Rögtön a bejáratnál kapott helyet az állatsimogató, ami leginkább vonzó lehet az ide látogatók, főként a gyerekek számára. Találunk itt különböző szárnyasokat, juhokat, kecskéket, két szamarat és három pónit, utóbbiak közül az egyik még igen rakoncátlan, ide-oda rohangál az augusztusi forróságban.

A szemközti oldalon épül egy ól, melyben szabad tartású tyúkok és egy keltetőüzem lesznek. Mellette egy kézműves házat is létrehozunk, ahol majd hagyományörző foglalkozások valósulnak meg. A farm hátsó

részében kaptak helyet a nyulak, a juhok. A jerekének pár hónappal ezelőtt volt az első ellésük, melynek köszönhetően 26 kisbáránnyal bővült a szaporulat. A területhez 10 hektár legelő is tartozik, amely körülbelül 100 birka fenntartását biztosítja.

Központi helyen találjuk a fehérre festett kőházat, mely ablakából remek panoráma nyílik a tájra, nem utolsósorban pedig a kinn tartózkodó állatokat is láthatjuk.

Az épületet mintegy húsz ember fogadására alkalmas vendégházzá alakítjuk át. A felújítási munkálatok nagy része már megtörtént, de kívül és belül még mindig sok a tennivaló. Jövőre táboroztatást, lovagoltatást is szeretnénk, de akár egy erdei iskola is megvalósulhat. Lassan el kell felejteni a kohászat „mitoszát” és egy másik irányt kell találni, amire itt is van lehetőség. Ózdnak is vannak előnyei mezőgazdasági

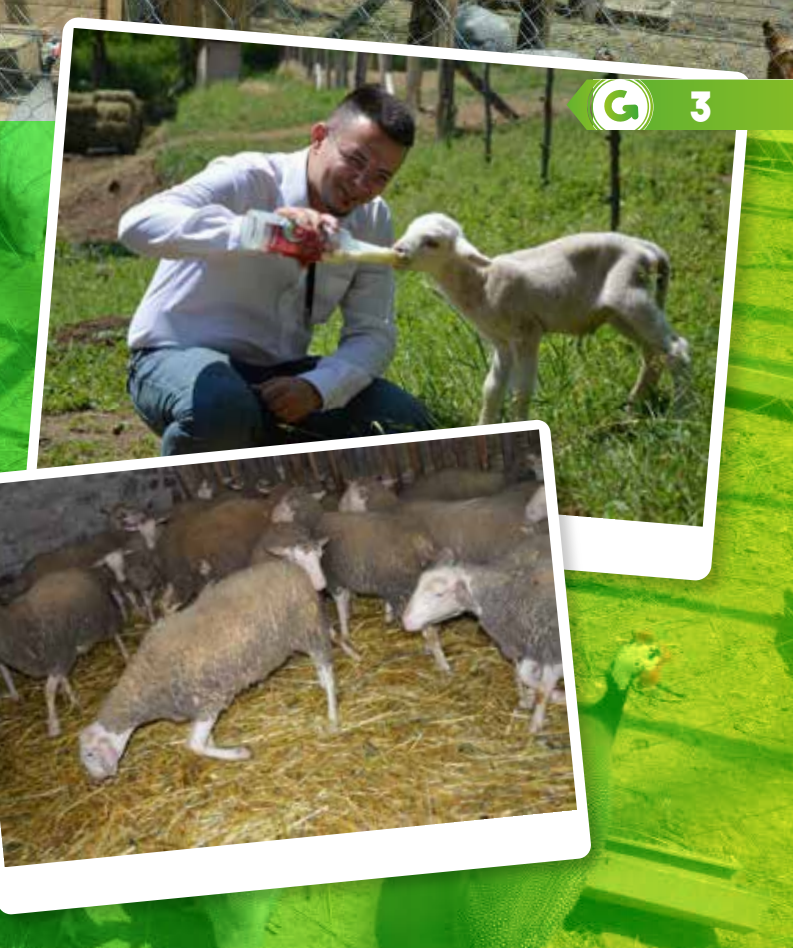
vonalon, csak ki kell aknázni – foglalta össze a terveket Kupai Dávid.

A majdani vendégházban jelenleg oktatás is folyik, kistermelői élelmiszer-előállító és falusi vendéglátó képzést tartanak. A kurzusokat a Járási Hivatal és egy oktatási intézmény közösen szervezi. A diákok egy maratoni, majd ezer órás tanfolyam után december közepén szakvizsgát is tesznek. Friedrich István a kezdeti nehézségek ellenére optimista a jövőt illetően:

Most itt elsősorban receptúrákat dolgozunk ki. Hamarosan indul egy zöldség-, és gyümölcsfeldolgozó is, ahol a Startprogram Iroda által előállított termékeket használjuk fel, illetve ezáltal akár kész szakember gárdát foglalkoztathat az önkormányzat. Egy hozzáadott értéket tudunk teremteni. Az itt megtermelt javakat helyben lehetne értékesíteni, ami nagyon fontos dolog – fogalmazott a szakember.

A város mindenkor vezetői nagy erőfeszítéseket tesznek azért, hogy kirángassák Ózdot

A város mindenkor vezetői nagy erőfeszítéseket tesznek azért, hogy kirángassák Ózdot

abból a skatulyából, ahová a rendszerváltás idején került. Janiczak Dávid polgármester szerint a mintafarm jelentősen hozzájárul majd az imázs pozitív megváltozásához.

Úgy gondolom, hogy minden olyan fejlesztés, ami a várost pozitívan mutatja be, javítja is a megítélését. Ózdot a természet egy különlegesen gazdag és látgy ölelése fonja körbe. Ezzel az Isten adta lehetőséggel nekünk élnünk kell. Egy kicsit hozzájárva pedig olyan csodás kis oázist hozhatunk létre, ami a kikapcsolódáson kívül, főként a családoknak és a gyermekeknek kínál érdekes, kézzel fogható élményeket – osztotta meg gondolatait lapunkkal a város vezetője.

Azt is elmondta, hogy a kilátogatók körében eddig osztatlan sikert aratott a farm, csupán az ellenzék táborából hallani negatív hangokat, mintha csak generálni akarnák a problémákat. Nézetei szerint a mintafarm jelentő-

ségét a kikapcsolódás és az oktatás szempontjából kell vizsgálni. Urbanizált világunkban a fiatalok, a gyermekek számára nem csak élmény, de tanulás is betekinteni egy tanya életébe, ahol állatokkal találkozhatnak testközelből.

Közel van, nem kell más településre utazni, gyorsan, befektetés nélkül elérhető, viszont más településekről is vonzhat ide látogatókat, akiket egyre több attrakció vár itt, Ózdon. Tervezzük az állattalomány bővítését, lényegében egy mini állatkert valósul meg városunk egyik legszebb részén. Azonban, hogy a kilátogató minél több időt tölthessen el ezen a bámulatos kis helyen, egy kézműves házat is tervezünk, ahol régi mesterségekkel ismerkedhet majd meg aktívan a kilátogató, a pihenőparkban pedig a csendet élvezve, hús, árnyékos

környezetben töltheti el kellemesen a szabadidejét – vázolta az elképzeléseket Janiczak Dávid, aki ha csak teheti, szívesen látogatja meg a mintafarmot.

Ahogy az a sok gyerek is, főleg Erzsébet táborosok, akik a nyár folyamán fölkeresték az állatsimogatót. Kupai Dávid búcsúzóul mutat egy másik utat, ahol az Újváros tér felől, a Biben-völgyön át egy fél órás sétával ide juthat minden érdeklődő városlakó. Jelen sorok írója ennél lustább, autóval furikázta ki két lányát, akik rajongásig imádják az állatokat. A nagyobbak a csacsik tetszettek legjobban, a kisebbnek a nyuszik, s talán még máig is simogatnák őket, ha nem kezdődne az iskola...

Farkas Nándor

AUGUSZTUS 20.

Az esős idő ellenére az idén is az Ifjúsági Parkban emlékeztek az államalapításra az ózdiak. Szent István király ünnepén a helyi kulturális csoportok mellett színpadra lépett Csordás Tibor, Wolf Kati és a Happy Gang is. Az új kenyér ünnepén Szőke Gábor atya szentelte meg a kenyeret, amit Ózd polgármestere szegett meg azelőtt mielőtt megkínálták vele a közönséget. Janiczak Dávid ünnepi beszédében eyebek mellett azt mondta:

„István királyunk nagyot alkotott. Ennek a hatalmas műnek mind a gyermeke vagyunk, s méltón kell viselnünk Magyarország sorsát. A magyar népért együtt kell dolgoznunk. István ősei Hont foglaltak, hazát szereztek a magyarságnak. Ő pedig otthont teremtett ebben a hazában. Berendezte ezt a hazát, megszilárdította a védelmét és komoly belső harcok árán biztonságot és nyugalmat biztosított népének. Nekünk is otthont kell teremtenünk itt, városunkban. Ehhez együtt kell dolgoznunk, kinek-kinek a saját környezetében. A szűkebb környezetében pedig meg kell teremtenie azt, amire képessége, lehetősége van.”

”

„MINDIG ELŐRE GONDOLKODUNK, HOGY ELŐRÉBB JUSSUNK”

INTERJÚ FIDRUS PÉTERREL

Magánemberként évek óta figyelte a politika eseményeit, és már civilként is a városi politika megreformálásán dolgozott. Az év alpolgármestere is volt 2015-ben, a sport és a közbiztonság terén elért változásokkal már ma elégedett. A család a legfontosabb az életében, a kapocs felesége és gyermeke között manapság rendkívüli. Fidrus Péterrel hivatali szobájában beszélgettem.

– Megváltozott az élete, amikor politikai pályára lépett?

– Még mindig furcsa hallani, hogy politikus lettem, mert nem érzem magam annak. Amikor kint vagyok az emberek között, ha pl. vásárolunk, nem jut eszembe, hogy alpolgármester vagyok. Látom, hogy figyelnek, többen megállítanak, de most is ugyanolyan egyszerű embernek érzem magam, mint aki eddig voltam.

Gyökeres változást hozott a legutóbbi választás, ez tény. Sokan mondják, hogy nem változik az ember, de én azt gondolom, hogy igenis változik. Mert a körülmények alakítják, akár negatív, akár pozitív irányban. Változás nélkül nincs fejlődés. Sok mindent meg kellett tanulnom, legfőképpen azt, hogy nem tudunk olyat tenni, ami mindenkinek jó, hiszen különbözőek vagyunk. Persze nem azért tesszük a dolgunkat, mert hálát várunk

érte, de olykor nagyon bántóak tudnak lenni az igaztalan támadások. Aztán az ember megtanulja, hogy van, amit komolyan figyelembe kell vennie és van, amit leginkább csak el kell raktározni.

– Arról már korábban is beszéltünk, gyors volt a folyamat. Villámkarriernek is nevezhetjük, ahogyan bekerült a testületbe, ahogyan alpolgármester, városvezető lett.

– Nem karriernek nevezném. Mi szolgálatnak tekintjük az Őzdezt végzett munkánkat. 2013-ban kezdtem el komolyabban foglalkozni a politikával egy Facebook csoportnak köszönhetően. Ott ismerkedtem meg Janiczak Dáviddal és a Jobbik programjával. Műanyag fröccsöntőként dolgoztam, amikor is találtam egy állásajánlatot Mosonmagyaróváron. Jelentkeztem, fogtam a családomat és leutaztunk három napra feltérképezni a lehetőségeket. Egyik nap viszont az ebédnél a fiam megjegyezte: de apa én szeretem Őzdot! Ekkor egymásra néztünk a feleséggel és egyszerre mondtuk: mi is! Akkor mondtam, hogy jó, hazajövünk és megpróbálunk mi azért tenni valamit, hogy Őzdon jobb legyen élni mindenkinek. Először csináltam egy civil mozgalmat, majd hívtak a Jobbik kötelékébe.

– Alpolgármesterként melyek a legfontosabb feladatai?

– Vannak területek, amelyek alapvetően hozzám tartoznak. Ilyen a Startprogram Iroda közmunkásainak szerződötése, a sport és a közbiztonság. Büszke vagyok arra, hogy ez utóbbi területeken kimagasló eredményeket értünk el. A közbiztonság tekintetében ilyen

statisztikával még nem rendelkezett a város, sok évre visszamenőleg. Jó eredményei vannak a rendőrségnek és az általunk létrehozott rendészetnek, akik 0-24 órában szolgálnak. Vezetőjünkkel kiváló és folyamatos kapcsolatot tartunk.

De a statisztikától fontosabb, hogy a visszajelzések szerint az emberek nagyobb biztonságban is érzik magukat. A sportban büszke vagyok arra, hogy a rally ismét megtelepedett királykategóriában a városban. Vagy, hogy újra szuperligás tekecsapatunk van, hiszen a profi teke korábban megszűnt Őzdon. Arra is büszke vagyok, hogy a sport területén megtörtént az elszámoltatás, hiszen korábban a közpénzzel nem számoltak el egyesületek a rendezetnek megfelelően. Két egyesületet fel is kellett jelenteni az ügyészségen emiatt. Most a futballban is elindult a fejlődés, nagyon bizakodóan tekintek a jövőbe. Új elnökség állt fel, de jöttek hozzánk NBI-et megjárt játékosok is. Nagyot merek álmodni, bízom abban, hogy hamar elérjük az NB III-at. Létrehoztuk az Őzdi Sport- és Élmenyközpont Nonprofit Kft.-t a sportlétesítményeink üzemeltetésére, így azok folyamatosan fejlődnek. A TAO támogatásnak köszönhetően megújult a pálya a sportcsarnokban, most pedig műfüves pályát tudunk építeni a stadionban.

– Nem egyszerű kérdés a sport, általában viták jellemzik ezt a témát.

– Adódnak viták, sőt heves viták is. Ízelítőt kaphattunk a testületi-üléseken arról, hogy korábban miképpen kezelték a sportpénzeket. Az előző ciklusban leromlottak a sportlétesítményeink, a közpénzek ellenőrzés nélkül folytak el. Ezeket mind rendbe kellett hozni.

– Ön már a választást követő évben az év alpolgármestere lett. Ez jelent valamit?

– A díjátadáskor is elmondtam, hogy ez egy megelőlegezett bizalom a választóink részéről. Az eredmény talán még annak a lendületnek volt köszönhető, ami 2014-ben jellemezte a választókat. Felhaborította őket a Fidesz kampánya, ami történt 2014 őszén. A jelenlegi tendenciát figyelembe véve ellenfelünk nem tanult a hibákból, továbbra is a negatív kampányt preferálja.

– Ez egy megelőlegezett bizalom volt akkor, ahogyan fogalmaz. Azóta eltelt két év. Most hol tart a város?

Most már az a jellemző, hogy munkaerőhiány van, a hazai alacsony bérek miatt elmenekültek sokan a városunkból is. Gyakran hallani, hogy kellene ide egy gyár. Sajnos azonban még a közmunkás álláshe-lyek sem feltöltöttek, kevés az az ember, aki munkaképes és megfelelő szakirányú végzettséggel rendelkezik. Fejlődés látszik abban, hogy szebb lett a városunk. De nemcsak szép, hanem biztonságos is. A statisztikákat lehet ugyan manipulálni, de azok tények, hogy csökkent a lopások, a betörések, a garázdaságok száma, nőtt az emberek biztonságérzete. A nagyobb fejlesztések ciklusunk utolsó szakaszában valósulnak meg. Megújul a piac, kerékpárutak épülnek. Kórforgalom épül a „spáros” kereszteződésben, elindul a főiskola, ami egyértelműen polgármester úr érdeme. Ahogyan a börtön is, aminek építése csúszik az egész országban, de 250 munkahelyet jelent majd a városnak. A szennyvízcsatorna beruházás is nagy valószínűséggel hamarosan elkezdődik, bár ez már csak a Kormányon múlik, ráhatásunk nincs, de minden ózdival közösen nagyon várjuk.

– Ahhoz, hogy sikeresen tudja ellátni alpolgármesteri feladatait, szüksége van egy biztonsá- gos háttérre. Mennyire adott ez Önnél?

– Aki közelebről ismer, az tudja, hogy számomra legfontosabb a család. Mi a feleséggel és a 14 éves fiammal szerelemben élünk. A kamasz fiam ezt szégyellni fogja, ha az osztálytársai olvassák, de nálunk mindennapos a családi ölelés. A feleséggel jövő tavasszal lesz 20 éve, hogy boldogan együtt élünk. Talán azért is olyan erős közöttünk ez a kötelék, mert édesanyámat negyvennégy éves korában elvesztettem. Ő mindig beteges volt, sokat feküdt kórházban, szanatóriumban. Édesapám is viszonylag fiatalon, 58 évesen hunyt el. A feleségem pedig még gyermek volt, amikor meghalt az édesapja, de az édesanyja is hosszú évek óta súlyos beteg. Nem számíhattunk senkire, csak egymásra. Egy kanalat nem hoztunk el a szülői házból, nem is nagyon volt mit, egyszerű családból származunk mindketten. Amit elértünk az életben azt közösen csinál- tuk. Fontos volt, hogy ne üljünk meg a babér- jainkon. Mindig előre gondolkodunk, hogy előrébb jussunk. Nekem öt szakmám van. Gépszerezőként érettségiztem a Bródyban, de tudtam, hogy abban nem tudok elhelyezkedni, ezért kitanultam más szakmát és dolgoztam. Majd a multinál töltött évek alatt is képeztem magam és szereztem újabb szakmákat. Mindig törekedtünk arra, hogy több láb- on álljunk. Úgy vélem, hogy ebben az országban, aki nem ért még a szakmája mellett valami- hez, az nagyon nehezen tud boldogulni. Mindig meg kell találni a lehetőségeket. Már diákkoromban a Balatonnál dolgoztam nyáron. De volt például, hogy nézegettem egy katalógust, és rábukkantam egy mikulásjelmezre. Akkor jött egy ötlet, mi lenne, ha beöltöznék mikulásnak, meghirdet- ném magam és ezzel egy kis pénzt keresnék.

Én voltam az első, aki csinálta ezt a városban. Volt egy videokamerám, így az eseményről egy felvételt is kaptak a gyerekek. A feleségem a gimnáziumban végzett, később a Saia-ban helyezkedett el, onnan ment gyes-re. Ő ekkor is tanult, igazgatási

ügyintéző szakra járt, így került a Polgármes- teri Hivatalba. Önerőből elvégezte a Miskolci Egyetem igazgatásszervező szakát, majd a Járási Hivatalban helyezkedett el.

– Ha jól tudom, Hódoscsépányra költöznek.

– Így igaz, hiszen ott vagyok képviselő. Ez már a hatodik közös otthonunk lesz, laktunk albérletben és saját családi házban is. Anno hitelből vásároltuk meg a jelenlegi Bolyki főúti lakásunkat, 2008-ban megnyertük a Luxor főnyereményét, ami sokat segített. A nyereményből kifizettük a hitelünket, mindketten jogosítványt szereztünk, autót vásároltunk, csinostítottuk otthonunkat. Szorgalmunknak és szerencsénknek köszön- hetően nem kellett nélkülözniük.

– A kevés szabadidő mivel telik?

– Főzni nagyon szeretek, a családtagjaim, ismerőseim azt mondják, tudok is. Ez némi kényszerűség is volt korábban, amikor édesanyámat elvesztettük és édesapám estig dolgozott. El kellett látnunk magunkat. A főzés szeretete megmaradt. Amikor csak lehet, akkor én készítem a családnak az ebédet, bár egyre ritkábban foghatom a fakanalat, hiszen hétféteken is egyre sűrűb- bek a hivatalos programok. A sporteseményekre is szívesen járok és nemcsak én, hanem a feleségem is szereti a kézilabdát. Remélem a futballpályára is ki tudom őt csalni a jövőben. A fiam kitűnő tanuló volt mindvégig, angol nyelvből orszá- gos versenyeken kiváló eredményeket ér el. Nekem is tanulnom kellene tőle, a nyelvtanu- lás szerepel a terveim között.

– És milyen tervek vannak még?

– A következő választást szeretnénk megnyerni ahhoz, hogy a megkezdett fejlesztések és változások stabilizálódhassanak. Az önkormányzatiság előző években kezdődött és máig tartó elsorvasztása elvette a lehető- séget, hogy valódi problémákkal hathatósan foglalkozzunk, és első kézből segítsünk az itt élőknek. Ha nem lesz radikális változás, nem szakítunk végleg a jelenlegi kormánnyal, akkor még a maradék értelmes ember is elmenekül Magyarországról. Kilátástalan lesz a helyzet. Nemcsak Ózdon, és a választóke- rületben, de országos szinten is győznie kell a Jobbiknak. Egyszerűen nincs más kiút.

NŐI LAPOZÓ – RECEPTEK A NŐI LÉLEKHEZ, NEMCSAK FÉRFIAKNAK

Azt kérdezték tőlem a Női lapozó kapcsán, férfiakról miért nem írok? Elgondolkodtam kicsit, nem többet, mint tíz másodpercet, és már meg is volt a válasz: a férfiak lelke nem bírná elviselni a kritikát. Az erősebbik nem arra van programozva genetikailag, társadalmilag meg főleg, hogy minden, amit csinál, gondol, érez, az úgy van jól.

Mert a praktikum, a spórolás az idővel, elsődleges cél minden férfi életében, és ez így van jól. Nem is kritikaként mondom legegyszerűbb példaként a fogkrémes tubust, amire mi nők nem csavarjuk vissza a kupakot, ellenben próbáljuk visszavarázsolni a még benne lévő masszát a tubus végébe, amit egy laza mozdulattal, középen összenyomni sokkal kényelmesebb. Mondom nem kritika. Inkább tény.

Mint ahogyan ilyen a WC ülőke esete is. Bár ez inkább a klasszikus „nyuszi sapkában, vagy anélkül” esete. Mert az elvetemült női nemnek az sem jó, ha lehajtott ülőke előtt végzi a dolgát a férfi, és az sem, ha felhajtott mellett. Amit utána nem hajt vissza.

Miért? A praktikum az oka.

A kényelmi szempontok mellett felismerhető a társadalmi beidegződés is: van férfi-munka és női-munka is. Ennek tipikus példája a mosogatás. Amit, valljuk be, kevés férfi vállal be. Önszántából. Vagy ilyen a portörítés, vasalás, teregetés, gyerekpelenkázás, vagy a vásárlás. Ami annyira női munka, és annyira idegesítő feladat, hogy férfiak tömege képes bevállalni a negyven fokos autóban ücsörgést a légkondis bolt helyett. Csak mert ez női munka.

Az is tény, hogy a férfiak pletykásabbak. Csak nem így hívják. És érzékenyebbek, csak ezt sem így hívják, főleg ha náthásak, és leveri őket a 37.1-es hőemelkedés.

Szóval, nem írok a férfiakról, mert sértődékenyebbek is. Maradok inkább a női léleknél, és önkritikát gyakorlok, mert valljuk be, egyedül még egy villanykörtét se lennék képes becsavarni. És ez tény.

B. Zsóka

LAKÁSFELÚJÍTÓ(ZD)

Egy lakás, pláne családi ház feneketlen kút. Nincs kész soha. Mikor már úgy érezzük, akkor az a szín, tapéta, csempe vagy bármely más burkoló kimegy a divatból. Beázik a tető. Ödönke összefirkálja a falat. A macska kiszagatja a függönnyt, a kutya kiharapja a kanapé sarkát. Mindenki hosszasan tudná folytatni a sort.

Az igazi feketeleves azonban csak ezután jön. Mestert találni. Az országos ellenzék szerint a kormány miatt mennek külföldre a jó szakmunkások, a helyi megmondó emberek meg a városvezetésre mutogatnak. Mégis talán a pénz az oka mindennek. A lényeg: a kereséshez nagyító kell. A legjobb ajánlólevél itt nem a bizonyítvány, hanem az elvégzett munka. Persze a jó borhoz hasonlóan a mesternek is kell a cégér, bár a jó hír – ahogy a népmese vagy a herpesz – leginkább szájról szájra terjed.

Volt már, hogy glettelés közben búcsúztam el egy vállalkozótól, mert kicsit próbálta följebb tornászni az árat,

legutóbb viszont vissza kellett „tapsolni” a festőt, ugyanis a tapétaragasztó nem tűnt el a falról. Miután végzett garanciásan, két hét múlva a tapétacsík is fölvált. Eltekintettünk a három a magyar igazságától. Az új mester június 25-én meg is ígérte, hogy tíz nap múlva kezd. Július 26-án állított be egy létrával és a csempevágóval...

A beígért tíz nap miatt városunkban nem tudtunk rendelni csempét és díszburkolatot, mert olyan három-négy hét, mire megérkezik. Egerbe megjött három nap múlva. Miskolcra egy-másfél hét, pont akkorra, mire a mester jön. Csak épp a színárnyalat nem az volt, amit nagy műgonddal kiválasztottunk. Kicséréljük? – kérdezték gyermeki ártatlansággal. Nem lehet, szerdán kezd a mester. A csaptelepet majd küldjük át Ózdra. Rendben, legkésőbb július 21-ére ott lesz. A Nyájas Olvasó nyilván már kitalálta: nem lett ott. Csak augusztus közepére.

A másik szakihoz személyesen mentünk el. Pikk-pakk kész lesz, mondta egy héttel

korábban. Pont akkor futott be. Kocsival. Ittasan. Délelőtt. A felesége kergette be a műhelybe. Elnézést, a jövő héten kész lesz. El is készültek. Két héttel később. Van, amikor az ember kínjában már csak mosolyogni tud.

A jó szakemberek alaposan be vannak táblázva. Hónapokkal előre kell időpontot kérni, mint egy kórházi vizsgálatra. Ezért – vagy sajnos anyagi megfontolásból – sokan maguk kezdenek a lakásfelújításhoz, ami külön élmény. Festék és henger kapható a teszkóban, s a családtagokat is be lehet vonni, hátha akkor legközelebb Ödönke sem firkál. Aztán mire kivakarjuk magunkat a glettporból, a kedvünk is elmegy az egésztől.

Végül, persze, semmihez nem fogható az érzés, mikor hanyatt dőlve az ágyon csodáljuk a munka gyümölcsét, még a fészbúkra is tehetünk föl képeket, hadd lássa a nagyvilág cifra nyomorúságunkat...

Farkas Nándor

ÉKSZEREK
készítése, átalakítása
és javítása
mesterekon.

Nőny
Ékszerészműhely

Üzlet: 3600 Ózd, Vasvár út 81. Pavilon sor 3.
Tel.: 48/475-293, 06-30/983-3030

Nyitvatartás: kedd és csütörtök: 9:00-17:00
szombat: 8:00-12:00

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN, 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL.: 48/572-114, E-MAIL.: INFO@OZDIMEDIA.HU / KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT. / FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETŐJE / FŐSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / DESIGN: MÁTÉ ISTVÁN / NYOMDA: LONAX REKLÁMSTÚDIÓ

KÉPZÉSEK ÉS LEHETŐSÉGEK A FELNŐTTOKTATÁSBAN

Szkmát tanulni sohasem késő. Ezt talán Ózdon tudják a legjobban, ahol az 1990-es évek elején, a kohászat leállásával többen váltani kényszerültek. A 2015-ben létrejött Ózdi Szakképzési Centrum öt (ebből két ózdi) tagintézményében több százan tanultak eddig ingyenesen korábbi ismereteiket kiegészítve, illetve szereztek második szakképesítést akár munkavégzés mellett is.

A lényeg pont ebben rejlik: a szakképzés két évvel ezelőtti, s azóta is folyamatos, mind szervezeti struktúrájában, mind tartalmában való átalakulása végre más korosztályokat is megszólít. Költséges, vagy sokszor csupán tanúsítványt adó képzések helyett iskolarendszerű szakmai bizonyítvány megszerzésére van lehetősége mindazoknak, akik tovább szeretnék

tudásukat bővíteni. Miközben nappali tagozaton már 25 éves korig lehet tanulni, a törvényi módosítások következtében a második szakma megszerzése is ingyenessé vált. Ennek értelmében az Ózdi Szakképzési Centrum intézményei bővítették kínálatukat a felnőttoktatás bevezetésével. 2017 nyaráig érettségighez kötött mechatronikai technikusok és szociális asszisztensek, 8 osztályra épülő cukrászok, hegesztők, szakácsok, szociális gondozó- és ápolók, valamint alacsonyabb és magasabb előképzettségre ráépülve kis- és középvállalkozások ügyvezetője I-II. szakképesítések képzése indult el és szeptembertől tervezik a folytatást.

Fontos kiemelni, hogy a felnőttoktatás körébe az iskolarendszerű képzések tartoznak, míg az azon kívüli tanfolyamok a

felőttképzés kínálatába sorolandók. Az esti tagozatos felnőttoktatás eddigi tapasztalatai már a jelentkezők körét tekintve is érdekesek. A Gábor Áron Szakképző Iskolában az elsőként végzett és a mostani, volt elsőéves cukrászok körében több diplomást (például tanárokat) találunk, de a többiek zöméről is sokat elárul, hogy munka mellett önként teljesítették a követelményeket. „12 cukrászunk és ugyanennyi szakácsunk végzett idén” – mondja Kellerné Göcző Marianna tagintézmény-vezető helyettes, akinek közvetlen munkatársa, az intézmény iskolatitkára is a tanulók között volt.

Hasonlóképpen pozitív véleménye van a Bródy Imre Szakgimnázium esetében, az érettségire épülő szociális asszisztensek oktatásában résztvevő Krokavec Györgynének, aki fontosnak tartja az ágazat, a szociális szféra utánpótlását. „Az első tanév végén 23 fő maradt a csoportban, ami magas szám. Szakmával, vagy érettségivel rendelkező és dolgozó hallgatókról van szó, akik előtt – a sikeres szakmai vizsga után – további lehetőségek nyílnak az ózdi felsőoktatás megindulásával és a Miskolci Egyetem által helyben biztosított szociális munka alapszak diplomájának megszerzésével” – nyilatkozta a Visszhangnak. A másik, 8 osztályhoz kötött képzésben is oktató szakember saját szakmai tapasztalatait osztja meg velünk: az elmúlt években hasonló, csupán nem iskolarendszerű képzések indulhattak, mégis voltak olyanok, akik a megszerzett szakirányú szakképesítéssel – a szociális és gyermekjóléti területen – a közfoglalkoztatottak köréből közalkalmazotti státuszba kerültek

a megszerzett tudásuk és helytállásuk alapján. Az előzőekre tekintettel elmondható, hogy ezek a képzések komoly lehetőséget jelentenek a tanulni, dolgozni vágyóknak, és hozzájárulnak a város rászoruló lakóinak magas szintű szociális ellátásához.

A felnőttoktatás a szakképzés jelentőségének újabb nyomatéka. A növekvő szakképzett munkaerőhiány ugyanakkor nem terjed ki minden meghirdetett képzésre és sokszor jól fizető munkakörök sem kívánnak felsőfokú végzettséget. Érettségi, vagy szakmai vizsgát követően városunk két oktatási intézménye helyben is kínál olyan hiányszakmákat, sőt nappali között volt.

tagozaton ráépülő szakképesítéseket, amelyekkel piacképes és a kor követelményeit magában foglaló tudás szerzhető betöltésre váró munkakörökbe. Erre kellő bizonyíték átlapozni az új álláshirdetéseket, ahol a fémipar, a gépészet, a CNC technológia, vagy éppen a szociális ágazatok és a vendéglátóipar területén széles a választék.

Alabán Péter

#KILÁTÓ

MÁSKÉPP LÁTNI NEM IS OLYAN NAGY DOLOG

Végy egy csipetnyi bátorságot, hogy olyan dologba kezdj, amit sokan furcsának tartanak. Nem árt, ha némi varázslat is szorul a kezeidbe, hogy az élettelen anyagoknak lelket adj. Engedd meg, hogy az alakot öltött fantáziád más is megcsodálja. Ne add fel a megkezdett utadat, bármi is álljon a céljaid, és közéd. És ne veszítsd el a hitedet. „Mindössze” ennyi a titka azoknak az embereknek, akikről elmondhatjuk, hogy kreatívan ténykednek az élet valamilyen területén. Legyen az munka, hivatás vagy hobbi.

A RENDEZETT KÁOSZ, Ahol a CSODA MEGSZÜLETIK

Aprónak tűnő, de mégis tágas kis lakásban dolgozik Sztrakayné Baraxa Éva. Azon szerencsések közé tartozik, akinek a munkája nemcsak a hivatása, hanem a hobbi is. Az az ízig-vérig kézműves, aki nem tud úgy elmenni egy egyszerű műanyag flakon, vagy üdítő kupak mellett, hogy el ne raktározza, mondván: majd jó lesz az még valamire. Műhelyében rendezett sorokban állnak a még steril, festetlen hungarocell lapok, előttük persze nagy halomban a már kivágott maradékok. Az asztalon, polcokon pedig mindig szárad egy-két tündérke, napocska, vagy éppen szívárvány. Mára gyerekszobák százai viselik magukon a Kakuktktojás dekoráció kézzel készített: vagy mint hungarocellbe álmódított mesefigurák, vagy pedig színesben vibráló falfestmények. Ecsetek, szalagok, gyöngyök, ollók, vonalzó, ceruzák, mind, mind rendezetten állnak az asztal felett.

– Olyan vagyok, mint a víz: minden rendelkezésre álló helyet kitöltök. Itt karnyújtásnyira minden eszközöm megtalálható, mert soha nem lehet tudni, hogy mire lesz szükség – magyarázza Éva, s közben elmélyülten legyezi magát a meleg kis szobában. Mert mint mindent, ezt a beszélgetést is teljes odafigyeléssel „csinálja” – Nálam, az ásványvizet palack kupakja éppúgy megtalálható, mint a szalagdarabkák, vagy a fültisztító pálcák. Itt minden átlényegül. A hatékonysághoz hozzátartozik, hogy lássam, mi az, ami a rendelkezésemre áll egy-egy dekoráció elkészítéséhez.

Éva nemcsak a keze alól kikerülő tárgyaknak ad lelket, magát a környezetét is megtölti saját lényével. Ahogy fogalmazott, ebben a kis buborékvilágban éli a mindennapjait. Ahol nemcsak feltöltődik alkotás közben, hanem el is fárad. Saját maga főnökeként igen szigorú napirendet diktál: a hajnali kelés, a reggel hat órás munkakezdés ma is természetes nála.

– A legtöbb időt a tervezés viszi el. Amikor már összeállt a fejemben, hogy egy adott dekorációt, vagy mesefigurát hogyan kell majd elhelyezni a végleges helyén, akkor már könnyű dolgom van. Az elején viszont nagyon oda kell figyelnem, hogy ne vegyek el saját magamtól plusz energiákat fölösleges agyalásra. De ez is hozzátartozik a munkához. Sokan ezt nem tudják, vagy csak nem akarják látni, hogy mennyi energia kell mondjuk ahhoz, hogy egy szállás, nyers raklaptól eljussunk mondjuk egy kulcstartóig, vagy ajtókopogtatóig. Amit esetleg meg tud csinálni más is, csak nem biztos, hogy eszébe jut, hogy abból

ezt, vagy azt ki lehet hozni – mondja Éva, majd rögtön hozzát teszi – valószínűleg nem leszek soha túl jó üzletember, mert túl agyalom, meg túl lelkezem a dolgokat. Ha valami ötletem van, nem üzleti szempontból

nézem, hogy azt érdemes-e továbbfejleszteni, hogy akkor ez mennyi energia, anyag vagy idő ráfordítást igényel. Hanem, hogy hú ez milyen szép, ebből mit lehet kihozni, ez hol mutatna jól.

S hogy miért pont Kakuktktojás? Mert Éva nem egy hagyományos értelemben vett kézműves, aki egy, maximum két technikával dolgozik, és nemcsak dekorációs tárgyakat készít, hanem saját maga dekorál, ha kell. Ebben nagy segítségére férje, Sztrakay Nándor, aki szeret a háttérben maradni, és a hálátlanabb, de fontos munkát végzi: csiszol, glettel, alapoz. De ha kell, segéderőként legnagyobb kritikusi is segítenek fiai, Patrik és Ábel.

– Nem vagyok egyedül, mindig számíthatok a páromra. Ő az, aki kiegészíti az én gyereklelkemet. Mert ehhez a munkához kell egy kis bugyutaság, naivitás is. Különben akkor gyártanám a szigorú cégtáblákat, amiket meg nem szívesen csinálnék. Ilyenkor jön a képbe a megfelelően választott férj, aki a földön tart. Mert ha van valami elszánt ötletem, akkor jön életem párja, hogy na jó, akkor járjuk körbe ezt a problémát – mosolyog Éva, és nevetve hozzáteszi, sokszor indulnak el úgy esküvőt dekorálni, hogy férjével már a bepakolás során ötször-hatszor „beadják a válópert”, mielőtt elindulnak. – Aztán van, hogy ennek ellenére belevágunk, lásd évekkkel ezelőtt a debreceni Mihály-napi vásárt, ahol anyagi és erkölcsi siker egyaránt bejött. És persze olyan is akad szép számmal, hogy egy-egy ötletemre azt mondja a párom, hogy ezt most eresszük el.

Ez az összhang a valóságban is tapasztalható, amikor a majd 40 fokban hőségben együtt dekorál a két „kakukktojás”. Szívvel-lélekkel, még akkor is, ha ez Éva szerint kissé elcsépelte kifejezés. A legapróbb részletekre odafigyelő dekorációjuk láttán viszont újra megtelik ez a két szó igazi tartalommal.

– Az esküvői dekoráció csak egy kis szelete a „tevékenységi körünknek”. De szeretjük csinálni! Ma már ez sem könnyű feladat, és persze nem is mindig hálás. Hiszen az internetnek hála, bárki megálmodhat bármilyen helyszínt a nagy napra. A megvalósítás viszont már más dolog. Sok mennyasszony később szembesül azzal a ténnyel, – vagy egyáltalán nem is jut el odáig – hogy az egyszerűnek, és főként olcsónak hitt teremdekorálás valójában hatalmas összegeket emészt fel, időről, energiáról már nem is beszélve. 100–150 méter túll, selyem pedig nem minden háztartásban van csak úgy elfekvőben. De szerencsések vagyunk, hiszen egyre több olyan felkérést kapunk, ahol csak a főbb irányvonalakat adják meg, a többi pedig a mi dolgunk.

Sztrakayné Baraxa Éva közel tizenöt éve van a pályán. Abban az időben álmódott egy merészet, és döntött a kötetlen munkaidő, és saját időbeosztása mellett, amikor nem volt divat a kézművesség, ahogyan fogalmazott: amikor csőröságot sugallt, ha valaki mézeskalácsot adott ajándékba. Akkor, amikor a kézművességről a népi hagyományok, a csuhébaba, a mázas bögre, vagy a nemez jutott eszébe mindenkinek.

– Könnyű is volt, meg nehéz is egyszerre, hiszen az volt az elterjedt, hogy van egy biztonságos háttér, egy fix munkahely, és a szabadidőben lehet alkotni. 15 évvel ezelőtt nagyon ritka volt, hogy valaki pusztán ilyen jellegű vállalkozásban dolgozzon csak. A családom se vette komolyan, hiszen ők az a generáció, akiknek az volt a munka, ha valahová bementél, nyolctól kettőig, akkor is, ha igazából nem csináltál semmit sem, de mégis ott vagy. Többször is megkaptam, nem kéne-e nekem egy rendes munka?

Az idő viszont Évát igazolta, aki ma is, nap, mint nap hatkor kezd, s hol festi a gyerekek álmait apró figuráira, hol pedig dekorációra készül szabadban, esküvőn, vagy csak hétköznapi lakásban. Munkáját külföldre is megrendelik. S ma már nem is kell mindig magyaráznia, hogy nem csak az számít kézművesnek, aki rég elfeledett népi technikákkal dolgozik, és azt sem, hogy a siker nem mindig jelent egyet a profittal.

– Amire igazán szükségem van, az az elismerés. Hogy ne fulladjon közönybe, amit csinálok. A jó szó, a pozitív hozzáállás és egy mosoly, azt gondolom, ez mindennél többet ér. De az sem hátrány, ha meg is veszik – teszi hozzá zárasként Éva, egy hatalmas mosollyal.

B. Zsóka

PALETTA

Szeptember

SZEPT 8.
17.00	„Nyiss ajtót a barkósággra”
Művészanya alkotóinak kiállítása
Városi Könyvtár
SZEPT 9.	Bolyoki Vigadalom
Bolyok városrésze
SZEPT 16.
8.00–
12.00	Kulturális Örökség Napjai – Aranykorok emlékezete
Épület és szolgáltatás bemutató
Városi Könyvtár
SZEPT 16.
14.00	X. Őzd Kupa
Országos Keresztretjévfőző Bajnokság egyéni verseny
Kaszinó
SZEPT 17.
10.00	X. Őzd Kupa
Országos Keresztretjévfőző Bajnokság csapatverseny
Kaszinó
SZEPT 17.
18.00	Mágnás Miska premier
Olvasó
SZEPT 19.
16.30	Templomtörténet – Kereszténylelkiséggel
Tallán Zoltán könyveinek bemutatója
Városi Könyvtár
SZEPT.
22.	TM&M Zenei Klub
ÖMGY
SZEPT 23.
9.00–
12.00	Ápró örömök családi klub
Babasarok, kézműves foglalkozás, felnőtteknek szűrés (EFI)
Városi Könyvtár
SZEPT 23.
9.00–
12.00	Művészanya
Kézműves délelőtt, szövés, hímzés
Városi Könyvtár
SZEPT.
27.	Népmese Napja
Városi Könyvtár

77

„MEGMARADT BENNEM A GYŐZNI AKARÁS”

Felesége rendre azt kérdezte tőle: „mikor hagyod már abba?” Nem hagyta. Azóta már ő is személyi edzőként tevékenykedik, fiai pedig sorra nyomdokaiba lépnek. Hogy mi kell ahhoz, hogy valaki eljusson az asztalosműhelytől a fekvenyomó világcsúcsig? Merni kell álmodni és remélni, hogy megvalósul. Gyuricska István hitt benne...

Ózdi Legerősebb Embere nem tartja számon az eredményeit, azért mi elmondjuk, hogy rengeteg Európa és világcsúccsal is büszkélkedhet, az év legerősebb fekvenyomója volt a Magyar Erőemelő Szövetségénél, év elején pedig több, mint ezer tonnát mozgatott meg az Ózdi Funkcionális Training Sport Egyesület tagjaival karöltve. Utóbbival beírták magukat a Magyar Rekordok könyvébe is.

„A sport, a mozgás, a győzelem kiskorom óta bennem volt. Atlétikával kezdtem. Eredményeim az atlétika olimpiai keret válogatott szintjét is megütötték, ezért több ígéretet is kaptam, ha kitartó leszek, akkor bármit elérhetek. Nem lettem. Csavarogtam, moztam. Ma már nagyon bánom.”

István korán, 18 évesen nős és egy gyermek édesapja lett. A versenyszerű sport kiszorult az életéből, de megmaradt benne a győzni akarás. 34 évesen fogott először súlyzót és rudat a kezébe Fekete József invitálására. A heti háromszori edzés hamar állandóvá vált, amit a felesége szövé is tett neki. Hiányolta az együtt töltött időt, annál is inkább, mivel akkor már második fiuk is megszületett.

„Joggal várta, hogy munka után ne a terem legyen az első, hanem ők, de mivel egyre nagyobb szerelme lettem a vasaknak, így gyakran kegyesen hazudtam, hogy sokat és sokáig dolgozom. Eleinte két versenyt tűztem ki magam elé. Az Eger Kupát és az ózdi augusztus 20-i „Ózdi Legerősebb Embere” versenyt. Többször is megszereztem mindkét megméretésen az első helyet. A feleségem mondta is:

„Na! Megcsináltad! Abbahagyod már?” Mire én azt feleltem: „Nem! Szeretnék egy világbajnokságon is indulni.” Beneveztem és 45 kilóval többet nyomtam, mint az akkori világcsúcs. 2014 a változás éve volt. A legkisebb fiam a nyomdokaimba lépett.”

Ij. Gyuricska István két év edzés után megszerezte első világbajnoki címét. A Pázmány úti edzőtermet három évvel ezelőtt Kónya Dáviddal nyitotta, de mivel üzlettársát az élet külföldre szólította, ezért feleségének is be kellett kapcsolódnia a munkába. Zsuzsa megszerette a feladatot. Ma már személyi edzőként azon van, hogy minél több hölgy elégedetten nézhessen a tükörbe. Egyik legfontosabb céljuk – most már közösen – az erőemelő sport népszerűsítése, amely törekvésük jó úton halad. Egyesületük már közel ötven főt számlál és folyamatosan érkeznek új tagok.

„A legszerencsésebb embernek mondhatom magam a világon. Ha megkérdeznék, hogy mire vagyok a legbüszkébb, azt felelném: Az ÓFTSE tagjaira, azokra a fantasztikus emberekre, akiket itt ismertem meg és talán én is hozzátettem ahhoz, hogy az életük szebb legyen. Álmodok? Dolgozunk keményen a sikerekért. Bár nem könnyű. Fel kellett adnom a munkám a sportért, anno a sportot adtam fel a munkámért. Most fordítva történt. Az idén még két világversenyt vár rám és a csapatomra. Célom, hogy mindenki, akit nevelek, megtapasztalja és átélje, milyen érzés az álmait valóra váltani és fenn állni a dobogó legfelső fokán, míg megszólal a Magyar Himnusz.”

Tóth Alexandra

GABROS

ÓZDIKÉNT A TECHNO ZENEI LISTÁIN

BEMUTATJUK SALLAI GÁBORT

A Minimal/Techno zene területén ismertté vált Sallai Gábor 'Gabros' néven lett dj és producer. A sikeres érettségi után technikus és CNC forgácsoló szakmát is szerző, emellett MMA küzdősportot folytató 24 éves ózdi fiatal a városban maradt és szakmájában dolgozik. Gabros az elektronikus zenére specializálódva 2014-ben felkerült az USA-ban alapított, világszerte közel 80 zenei kategóriával (pl. house, techno) rendelkező 'Beatport' online katalógusába, sőt saját szerzeményei mellett művészként is rangsorolták annak hard techno pop 100-as listáján. Az elmúlt években olyan neves magyar zenelovasokkal léphetett fel, mint DJ Budai, vagy Jay Lumen.

Sallai Gáborral az egyik hazai internetes Techno magazinban 2015-ben már készült egy hosszabb közös interjú, az általa képviselt műfaj azonban külföldön jóval sikerebb és több követője is van. Felmerül a kérdés tehát: melyek a további zenei céljai és törekvései? – „**Halmozni és növelni azokat az eredményeket, amit eddig elértem. A saját zeném születése a bennem lakozó elszántság és a stílushoz való teljes elkötelezettségemből, érzésekből adódóan jönnek létre**” – vallotta akkor az Art Style: Techno magazinnak. Egyik példaképének tartja a karrierjét alig 15 évesen kezdő portugál techno előadót, Paulo Pereirat, akinek élő fellépéseit mára az egész földrészen rengetegen követik.

Ne gondoljuk azonban, hogy ez a műfaj kizárólag a fiatal korosztálynak szól. Gábor vallja, hogy a megszólítani kívánt célközönség vegyes, ami Nyugat-Európában egy sokkal felszabadultabb, kötetlenebb módon szórakozó közeget jelent. Magyarországon szerinte ez nehezebben elképzelhető, ami jelzi az 1990-es években született Techno zene háttérbe szorulását is. – „**Nézzük meg a kanadai világot vezető dj, a már 47 éves Richie Hawtin néhány ötletét a videomegosztó oldalakon, aki fényes nappal zenélt már a barcelonai piacon, az ibizai habokban, vagy éppen a berlini magasházak tetején fergeteges hangulatot teremtve. Vajon ez nálunk is**

elképzelhető lenne? Beállni egyik szombaton a városi zöldegyes-piacon és keverni a zenét? – tűnődök vele együtt a kreatív ötleteken. Látom Gabin, hogy emberek megszólítása, a zene közelebb hozása a fő célja, e mögött pedig számos sikeres fellépés tapasztalata áll. Több ózdi barátjával kezdte, majd a formációval, vagy nélkülük zenélt már teltházasan saját rendezvényen Egerben és Budapesten, az ózdi Rio és a szabadtéri Monster Beach viszont számára a legjobb, egészen mostanáig

egyedülálló és csodálatos helyszín, hálás közönséggel. Legutolsó nagyobb fellépése a két éve újranyitott, kultikusnak számító Corvin Clubban volt 2016-ban, azonban az arlói Suvadás Liget nyújtotta élmény is hasonlóan pozitív volt számára 800 ember előtt. Ahogy ő fogalmaz: a fejében létezik egy képzeletbeli „bakancslista”, amelynek egyik célkitűzése úgy tűnik, hogy hamarosan teljesülhet: egy német kiadó két remixét stílusosan egy-egy bakelitlemezen megjelenteti, miközben más zenéi folyamatosan elérhetőek az internet legnagyobb zenetárának számító, kevésbé ismert független zenészeknek alkotásaik feltöltésére lehetőséget nyújtó SoundCloud oldalán.

Miközben mára a zenei fájlmeosztó oldal nagy bajba került, 27 év után bezárt a bulizók számára közkedvelt Ibiza ikonikus szórakozóhelye, a Space, Magyarországon talán „leragadtunk” az utcabálok, discok és más szórakozóhelyek némileg egyoldalú világánál. Az éppen Máltáról hazatérő Gábor gondolatai ezen túlmutatva, egy sajátos zenei műfajon keresztül új ötleteket mutatnak, amelyek Európában már a szórakoztatás kreatívabb, talán az itteni fiatalok számára is szokatlan lehetőségeit vonultatják fel, és amelyek megvalósítása nem csupán anyagi kérdés... sokkal inkább mentalitásbeli és emberi.

Alabán Péter

